

ЧАРЛС БУКОВСКИ МНОГО ТРУД ЗА НИЩО

Превод от английски: Емилия Михайлова, 1995

chitanka.info

Мег отиде с Тони до летището, за да изпратят заедно жена му. Когато, самолетът на Доли излетя, те спряха в барчето за по едно питие. Мег си поръча уиски със сода. Тони — скоч с вода.

— Твоята жена ти вярва — каза Мег.

— Даа — каза Тони.

— Питам се дали и аз мога да ти вярвам.

— Не обичаш ли да те чукат?

— Въпросът не е в това.

— А в какво?

— Въпросът е там, че Доли и аз сме приятелки.

— *Ти и аз* също можем да бъдем приятели.

— Не и по този начин.

— Бъди съвременна. В модерна епоха живеем. Хората я карат с пълна пара. Без задръжки. Чукат се поголовно. Ебат кучета, бебета, пилета, риби...

— Аз обичам да подбирам. Трябва да изпитвам и чувства.

— Това е пълна тъпотия. Чувствата са си вградени в нас. А ако прекалено дълго се стараем да ги култивираме, то преди да ни остане време да се осъзнаем, започваме да си мислим, че тези чувства са любов.

— О, кей, какво лошо има в любовта, Тони?

— Любовта е форма на предразсъдък. Човек обича онова, от което се нуждае, онова, което го кара да се чувства добре, човек обича също и това, което му е лесно и удобно. Как можеш да кажеш, че обичаш един човек, когато на света има още десет хиляди други, които би обичала повече от него, ако бе имала шанса да ги срещнеш? Само че никога няма да ги срещнеш.

— Е, добре, всеки се старае, доколкото може.

— Съгласен съм с теб. Но ние въпреки това трябва да осъзнаем, че любовта е просто резултатът от една случайна среща. Повечето хора раздухват твърде много тая работа с любовта. Така че, погледнато трезво, едно добро чукане не би трябвало да се заклеява изцяло.

— Но то също е в резултат на някаква случайна среща.

— Дяволски права си. Изпий си уискито. Ще си поръчаме пак.

— Развиваш солидна теория, Тони, но няма да успееш да ме склониш.

— Е — каза Тони, като повика бармана с глава — и това няма да ме натъжи кой знае колко...

Бе събота вечер и двамата се върнаха в дома на Тони и пуснаха телевизора. Програмата не беше особено добра. Наляха си „Туборг“ и започнаха да си говорят през шума от телевизора.

— Чувала ли си някога този — попита Тони, — за конете, дето били твърде хитри, та да залагат на хората?

— Не.

— Е, то е само един виц. Няма да повярваш, но миналата нощ сънувах един сън. Бях долу в конюшните и един кон дойде да ме вземе, за да ме изведе на тренировка. На гърба ми се бе метнала една маймуна, увила ръце и крака около шията ми, а дъхът ѝ вонеше на долнопробно вино. Беше 6 сутринта и студеният вятър духаше откъм планината Сан Габриел. А на всичко отгоре беше мъгливо. Разгряха ме на три фърлонга^[1] за 52 — сръчно и пъргаво. После 30 минути на бърз ход за разтоварване, след това обратно в конюшната. Влезе един кон и ми даде две твърдосварени яйца, грейпфрут, препечен хляб и прясно мляко. После ме вкараха в състезание на пистата. Трибуните бяха претъпкани с коне. Изглежда беше събота. Участвах в Петата гонка. Финиширах първи и ме оцениха на 32.40 долара. На това се казва сън, нали?

— Страшна работа — каза Мег. Тя праметна крак върху крак. Беше с минипола, но без чорапогащи под нея. Ботите, високи до глезените. Бедрата, голи и пълни. — Ето, на това се казва сън. — Тя беше на 30. По устните ѝ блестеше бледо червило. Брюнетка, много тъмна, с дълга коса. Без пудра по лицето, без грим, без парфюм. Без досие с пръстови отпечатъци в полицията. Родена в северната част на Мейн. Сто и дваайсет фунта.

Тони стана да донесе още две бутилки бира. Когато се върна, Мег каза: — Странен сън, но много сънища са именно такива. Човек започва да се чуди, обаче, когато странни неща се случват и в живота...

— Например?

— Например брат ми Дамиън. Той вечно се ровеше в книгите... мистицизъм, йога, всички подобни лайна. Човек като влезеше в стаята му, непременно го заварваше изправен на главата си само по спортни

гащета или нещо друго от този род. Дори успя да си направи и няколко пътешествия на Изток... Индия и още някъде. Върна се с хлътнали бузи, тежеше около 76 фунта и беше полуоткачен. Но не се отказа. Срещна се с оня тип, Рам Да Бийтъл^[2] или някакво подобно име. Рам Да Бийтъл има голяма палатка близо до Сан Диего и за петдневен семинар събира такса по 175 долара от лапнишараните като брат ми. Палатката е опъната върху скала, с изглед към морето. А онази мацка, с която Бръмбарът спи, тя е собственичка на земята, дава му да я ползва. Дамиън казва, че Рам Да Бийтъл му е дал последното просветление, което му е било нужно. А то се оказа една ужасия. Аз живея в малък апартамент и Дамиън пристига, и практикува „чудото“ си върху мен...

Тони плъзна погледа си по-нагоре по бедрата на Мег и каза: — Чудото на Дамиън? Какво чудо?

— Ами, виждаш ли, той просто се *появява*... — Мег взе „Туборга“ си.

— Идва да те посети?

— Може и така да се каже. Нека да ти обясня направо: Дамиън има способността да дематериализира тялото си.

— Така ли? И после какво става?

— Появява се на някое друго място.

— Просто ей така?

— Просто ей така.

— На далечни разстояния?

— Той премина цялото разстояние от Индия до Детройт. Появи се в апартамента ми в Детройт.

— Колко време му отне пътуването?

— Не зная. Десет секунди, може би...

— Десет секунди... хmmm...

Двамата замълчаха, вперили погледи един в друг. Мег седеше на канапето, а Тони срещу нея.

— Слушай, Мег, ама ти наистина разпалваш страстите ми. Жена ми никога няма да научи.

— Не, Тони.

— Къде е брат ти сега?

— Настани се в апартамента ми в Детройт. Работи в една обувна фабрика.

— Виж, той защо не вземе да се материализира в трезора на някоя банка, да грабне парите и да изчезне оттам? Може да се възползва от талантите си. Защо му трябва да работи в обувна фабрика?

— Той казва, че такъв талант не трябва да бъде в служба на силите на злото.

— Ясно. Слушай, Мег, дай да забравим за брат ти.

Тони се премести на канапето до Мег.

— Знаеш ли какво, Мег, това, което *действително* е зло и това, което *са ни учили*, че е зло, могат да бъдат две съвършено различни неща. Обществото ни учи, че известни неща са лоши, само за да може да ни държи в подчинение.

— Като например ограбването на банки?

— Като например да се чукаш, без да е нужно да преминаваш през всички утвърдени фази.

Тони сграбчи Мег и я целуна. Тя не оказа съпротива. Той я целуна отново. Езикът ѝ се плъзна в устата му.

— Продължавам да мисля, че не бива да го правим, Тони.

— Целуваш се така, сякаш ти се иска да го направим.

— Не съм била с мъж от месеци, Тони. Трудно ми е да ти устоя, но аз и Доли сме приятелки. Не ми се иска да ѝ правя това.

— Ти няма да го направиш на нея, а на мен.

— Разбираш какво имам предвид. — Тони я целуна отново, този път с дълга, пълна целувка. Двамата притиснаха телата си.

— Нека да отидем в спалнята, Мег.

Тя го последва. Тони започна да се съблича, премятайки дрехите си върху един стол. Мег влезе в банята, намираща се точно срещу спалнята. Седна и се изпика на отворена врата.

— Не искам да забременея, а не вземам хапчета.

— Не се тревожи.

— Защо да не се тревожа?

— Подложих се на операция, тръбите ми са отрязани.

— Всички мъже казват така.

— Истина е, опериран съм.

Мег стана и пусна водата от казанчето.

Ами ако някой ден поискаш бебе?

— Никога няма да искам бебе.

— Мисля, че е ужасно мъж да се изреже така.

— О, за Бога, Мег, престани да ми четеш морал и ела в леглото.

Мег влезе в спалнята гола. — Искам да кажа, Тони, че според мен това е един вид престъпление срещу природата.

— Ами абортът? И той ли е престъпление срещу природата?

— Разбира се. Абортът е убийство.

— Ами презервативът? А мастурбацията?

— О, Тони, не е едно и също.

— Хайде, влизай в леглото, преди да сме се споминали от старост.

Мег легна и Тони я награби. — Ах, хубаво е да те пипа човек. Сякаш пипам гума, напompена с въздух...

— О, Тони! Откъде си взел това *нещо*, Тони? Доли никога не ми е споменавала за това нещото... то е направо огромно!

— И защо би трябвало да ти говори за него?

— Прав си. Просто вкарай това проклето нещо в мен!

— Почакай сега, само почакай малко!

— Хайде, искам го!

— Ами Доли? Мислиш ли, че точно това трябва да направим?

— Доли сега скърби за умиращата си майка! Не може да се възползва от него! Но аз мога!

— Добре! Добре!

Тони се качи върху нея и й го вкара.

— Точно така, Тони! Сега го раздвижи, движи го!

Тони го раздвижи. Задвижи го бавно и ритмично като рамото на маслена помпа. Плъок, плъок, плъок.

— Ох, ти кучи сине! О Боже, ти кучи сине!

— *Хайде сега, Мег! Излез от това легло! Ти вършиш грях спрямо присъщото благоприличие и човешкото доверие!*

Тони усети една ръка на рамото си и после почувства как някой го повдига. Претърколи се и погледна нагоре. До тях стоеше мъж в зелена тениска и сини джинси.

— Хей, слушай — каза Тони — какво, по дяволите, правиш в моя дом?

— Това е Дамиън! — възкликна Мег.

— *Сложи одеждите си, сестричке. Срамът продължава да струи от тялото ти!*

— Внимавай копеле! — каза от леглото Тони.

Мег вече се обличаше в банята. — Извини ме, Дамиън, извини ме!

— Виждам, че съм пристигнал от Детройт тъкмо навреме — каза Дамиън. — Още няколко минути и щеше да е късно.

— Не минути, а само десет секунди — каза Тони.

— Би могъл и ти да се облечеш, човече — отвърна Дамиън, поглеждайки надолу към Тони.

— Майчице — озъби се Тони, — аз случайно *живея* тук. Не знам кой те е пуснал да влезеш, обаче мисля, че ако искам да си лежа тук гол-голеничък, то си е мое право.

— Побързай, Мег — каза Дамиън, — ще те отведе от това гнездо на греха.

— Слушай, сине майчин — каза Тони като стана и нахлузи слиповете си, — сестра ти го искаше и аз го исках, така че това прави двама срещу един.

— Дрън-дрън — отвърна Дамиън.

— Дрън-дрън друг път! — каза Тони. — Тя беше на път да изпадне в екстаз, а ти нахълтваш тук и проваляш осъществяването на едно почтено демократично взето решение, като спираш това добро, старомодно и благоприлично ебане!

— Събери си нещата, Мег. Оттук те водя незабавно у дома!

— Да, Дамиън!

— Чудя се дали да не взема да ти цапардосам един, на теб, убиецо на ебане!

— Моля да се въздържите. Не одобрявам насилието!

Тони замахна. Но Дамиън беше изчезнал.

— Насам, Тони! — Дамиън се оказа изправен отсреща пред вратата на банята. Тони се хвърли към него. Той изчезна пак.

— Насам, Тони! — Сега Дамиън стоеше върху леглото, с обувките и всичко останало.

Тони се втурна през стаята, подскочи, не улови нищо, прелетя над леглото и се просна от другата страна на пода. Изправи се и се огледа. — Дамиън! Ах, Дамиън, ти, евтин заднико, ти, обувен майстор-супермен, къде си? О, Дамиън! Тук, Дамиън! Ела при мен, Дамиън!

— Тони усети удара отзад по тила си. Проблесна червена светкавица и се чуха далечните трели на тромпет. После падна по лице

на килима.

Звънът на телефона го свести. Бе минало известно време. Той успя да се добере до нощното шкафче, върху което беше телефонът, вдигна слушалката и се отпусна върху леглото.

— Тони?

— Да.

— С Тони ли говоря?

— Да.

— Аз съм, Доли.

— „Хей, Доли, кво казваш, Доли?“^[3]

— Не се шегувай, Тони. Мама почина.

— Мама?

— Да, мама, моята майка. Тази вечер.

— Съжалявам.

— Ще остана за погребението. Ще се върна в къщи след погребението.

Тони затвори телефона. Видя на пода сутрешния вестник. Вдигна го и се изтегна на леглото. Войната във Фолкландските острови още продължаваше. И двете страни се обвиняваха взаимно в нарушаване на споразуменията по това и онова. Все още се стреляше. Нямаше ли да свърши някога тази проклетата война?

Тони стана и отиде в кухнята. Намери малко салам и лебервурст в хладилника. Направи си сандвич, като добави люта горчица, пикантен сос, лук и домати. Откри и една останала бутилка „Туборг“. Изпи бирата и изяде сандвича на масата в нишата, която служеше за трапезария. После запали цигара и остана да седи там замислен — е, може пък старата дама да е оставила малко пари — това би било хубаво, това би било адски хубаво. Един мъж заслужава и малко късмет след подобна тежка нощ, нали?

[1] Фърлонг = 1/8 миля = 201 м ↑

[2] Бийтъл (Beatle) — от англ., бръмбар ↑

[3] Цитат от кънтри песен. (Бел.пр.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.